

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo dicitur pater esse in filio, & filius in patre, & spiritus sanctus in
vtroq[ue] E. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

& his similia quasi distinctè ponere. In his ergo verbis trium personarum æqualitatem breuiter complexus est Aug. Quia alius alium nec æternitate, nec magnitudine, nec potentia superat. Quod autem æternitate aliqua trium personarum alium non excedat, supra ostensum est, vbi coæternitas trium personarum insinuata est.

Hic de magnitudine, quod ea aliqua personarum aliam non excedit.

NUNC igitur superest ostendere, quod magnitudine vel potètia alius alium nō excedat, & prius de magnitudine videamus.

Quod est maior vna persona alia, nec maius aliquid dua quam vna, nec tres vel dua quam vna.

*Aug. ca. 10.
S. ult. l. 6. de
Trin. in fin.*

*Lib. 3. de or-
thodoxa fi-
de cap. 6.*

*Iuxta latinā
interpretationem.*

*Cap. 1. ad
mediū.*

SCIENDVM est ergo quia pater non est filio, nec pater vel filius maior spiritu sancto, nec mai⁹ aliquid duę personæ simul sunt, quam vna, nec tres simul maius aliquid quam duæ: nec maior est essentia in trib⁹ quam in duab⁹, nec in duabus q̄ in vna: quia tota est in singulis. Vnde Ioā. Damasc. ait: Confitemur Deitatis naturam omnē perfectè esse in singula suarum hypostaseō, id est, personarum: omnē in patre, omnē in filio, omnem in Sp. sancto. Ideo perfectus Deus pater, perfectus Deus filius, perfectus Deus spiritus sanctus.

Quomodo dicitur esse Deus pater in filio, & filius in patre, & spiritus sanctus in vtroq̄, & singulus in singulis.

Et inde est quod pater dicitur esse in filio, & filius in patre, & spiritus sanctus in vtroq̄, & singulus in singulis. Vnde Aug. in lib. de fide ad Petrum: Propter vnitatem naturalem totus pater in filio & spiritu S. est, totus quoq̄ spiritus sanct⁹ in patre & filio est. Nullus horum extra quēlibet ipsorum est, propter diuinæ naturæ vnitatē. Ecce hic aperit aliquatenus: non enim plenè potest tā-

tum

tum ab homine referari arcanū : ex qua intelligē-
 tia dicatur singula personarū tota esse in aliis. Vn
 de etiā Hilār. ista interior perquirens in lib. 3. de
 Trin. ait : Affert plerisq; obscuritatem sermo Do-
 mini cū dicit: Ego in patre, & pater in me est : nec
 immeritō. Natura n. intelligentiæ humanæ ratio-
 nē dicti huius nō capit, nec exemplum aliquod
 rebus diuinis comparatio humana præstabit. Sed
 quod non intelligibile est homini, Deo possibile
 est. Cognoscendum itaque atq; intelligendū est
 quid sit illud. Ego in patre, & pater in me est: si ta-
 mē cōprehendere hoc ita vt est valebim⁹: vtq; nā-
 tura rerum pati non posse æstimatur, id diuinæ
 veritatis ratio cōsequatur. Patrem ergo in filio, &
 filium in patre esse plenitudo in vtroq; diuinitatis
 perfecta est, quia plenitudo diuinitatis est in filio:
 q̄ in patre est, hoc & in filio est : q̄ in ingenito est,
 hoc in genito, alter ab altero, & vterq; vnum. Is
 scil. qui est nihil habēs q̄ non sit etiam in eo à quo
 est, non duo vnus, sed alius in alio: quia non aliud
 in vtroq;: vt vnum sint in fide nostravterq; nō v-
 nus, nec eundē vtrunque : nec aliud confitemur,
 quia Deum ex Deo natum, nec eundem natiuitas,
 nec aliud esse permittit Eandem ergo in vtroq; &
 virtutis similitudinem, & deitatis plenitudinem
 confitemur: quia veritas dicit, Ego in patre, & pā-
 ter in me est. Omnia n. filius accepit à patre : pā si
 patrem eiusdem qui genuit accepit, neuter ergo p-
 fectus est: deesset n. ei vnde decessit : nec pleni-
 tudo in eo erit, qui ex portione constitērit. Neuter
 ergo pfect⁹ est, si plenitudinē suam & qui genuit,
 amittit nec qui nat⁹ est consequitur. Fateamur ei-
 go quod pater est in filio, & filius in patre, & Deus
 in Deo, vt idem Hilār. ait in 7. lib. de Trin. non per
 duplicem cōuenientium generū coniunctionem,
 nec per insitam capacioris substantiæ naturā: sed
 per naturæ vnitam similitudinem, per natiuitatē

Hilār. in ex-
 o: dō l. 6. 3.
 Ioan. 14. 6.
 Ibid. paulo
 inferius.

Ibid. paulo
 inferius.

Hilār. ad fi-
 nem lib. 3.
 Ioan. 14. 6.

Hilār. ad fi-
 nem lib. 7.

viuentis ex viuente natura: dum re non differt, dum naturam Dei non degenerat natiuitas, dum non aliud aliquid ex Deo quam Deus nascitur: diu nihil in his nouum est, nihil alienum, nihil separabile. Ecce his verbis, prout humana permittit infirmitas, aperitur ex quo sensu Christus dixit se esse in patre, & patrem in se. Ex eodem etiam sensu intelligitur spiritus S. esse in vtroque, & singula personarum in singulis: quia scilicet in singulis est eadem plenitudo diuinitatis, & vnita similitudo naturæ: quia non est maior diuina natura in aliqua harum personarum, sed vnus & indifferens naturæ sunt hæ tres personæ. Ideoq; altera in altera esse dicitur, vt prædictum est. Vnde Ambrosius prædictorum verborum sententiam nobis aperiens super epistolam 2. ad Corinth. 5. ait: Per hoc intelligitur pater esse in filio, & filius in patre, quia vna est eorum substantia. Ibi enim est vnitas, vbi nulla diuersitas. Ecce tribus illustrium virorum testimoniis, scilicet Augustini, Hilarii, atque Ambrosii in eodem concurrentibus reuelatione spiritus sancti in eis loquentis, pie credere volentibus ostenditur (tamen quasi per speculum & in ænigmate) qualiter accipiendum sit, cum dicitur pater in filio esse, vel filius in patre, vel spiritus S. in vtroque.

Ad id quod cœperat redit. scilicet vt ostendat quod magnitudine alius alium non superat.

SED iam nunc ad propositum redeamus, cœproque insistamus, ostendentes quod magnitudine nulla trium personarum aliam superat: quia nulla maior aliis, nec maius aliquid sunt duæ quam vna, nec tres quam duæ, nec maior Deus quam singuli horum, quia singulus horum perfectus est, nec est quo crescat illa perfectio.

*Amb. 10. 5.
Explicatio
ne ad 5. cap.
2. ad Corin.
in fine.*

1. Cor. 12. d.

Quod